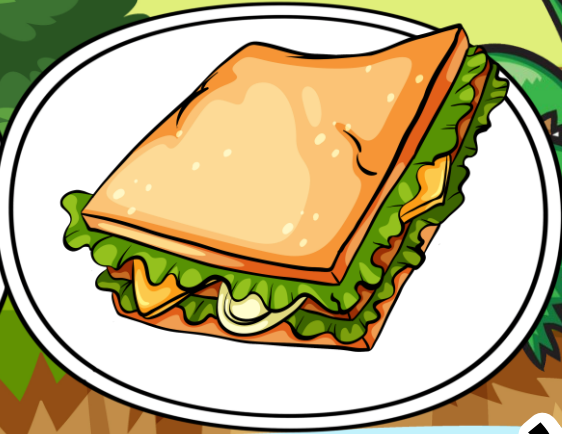

คำราชาศัพท์ต่างประเทศ ที่ใช้ในภาษาไทย

ครูมาลัย ทักพหมี่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๖

คำไทย...จากหลายภาษา

พระมิด พิชชา พาราไซต์

คำในไทยนำมาใช้จากอังกฤษ

เจตนา ชรา บุโรหิต

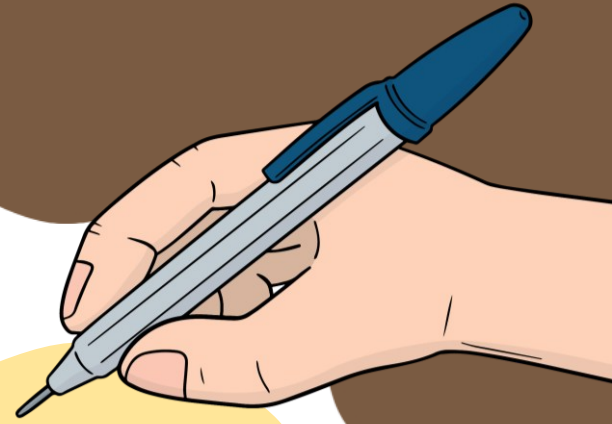
คำบาลีสันสกฤตแหล่งที่มา

ชาลาเปา สะเก๋ เต้าอั้งโล่

ผักต้งโอ้ คำจีนเสียงบอกหนา

ทูล ถวาย ดำเนิน กัมพูชา

คือภาษาเขมรหลักเกณฑ์มี

ภาษาไทยมีคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ๆ ปนอยู่จำนวนมาก เพราะมีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในด้านการค้าขาย การศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและวิทยาการต่าง ๆ ทำให้มีคำในภาษาไทยเพิ่มขึ้น เพียงพอกับการใช้และสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ภาษาต่างประเทศที่นำมาใช้ ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาชวา-มลายู ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่นำมาใช้ในภาษาไทยมีเป็นจำนวนมาก
เนื่องจากการติดต่อสัมพันธ์กันในด้านต่าง ๆ เช่น ศาสนา การค้า
การศึกษา การแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมและวิทยาการต่าง ๆ ทำให้
ภาษาไทยมีคำเพิ่มขึ้น เราจึงควรเรียนรู้ลักษณะและความหมาย
ของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศเหล่านั้น เพื่อความสะดวกใน
การใช้สื่อสาร

ลักษณะคำไทยแท้

๑. มักเป็นคำพยางค์เดียวโดด ๆ และมีความหมาย
สมบูรณ์ เช่น นก กิน ไป ผ้ำ ดิน น้ำ พุด

ลักษณะคำไทยแท้

๒. ตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น นก จิก กาง ผิด
เงิน กับ สาม ชม ชาย คุย คิ้ว

ลักษณะคำไทยแท้

๓. มีเสียงสูงต่ำของวรรณยุกต์เพื่อแสดงความหมายของ
คำที่แตกต่างกัน เช่น

ชา ช่า ช้า

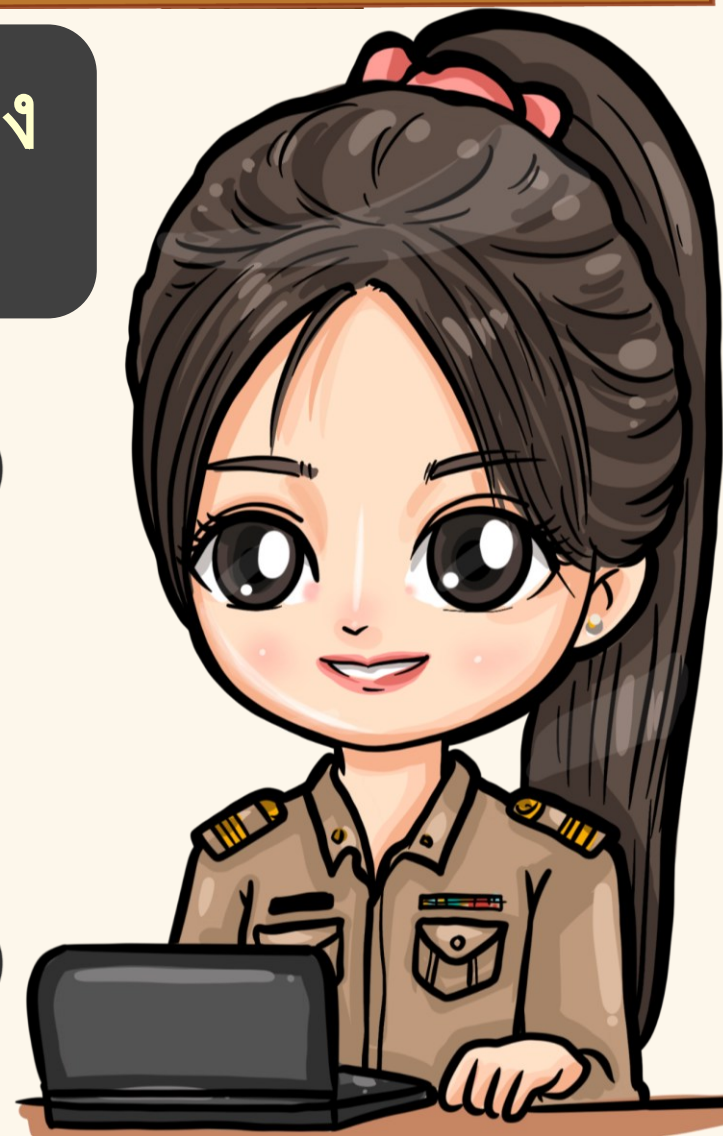
มา ม่า ม้า

คา ค่า ค้า

จาง จ่าง จ้าง

เลื่อ เลื้อ เลี้ยว

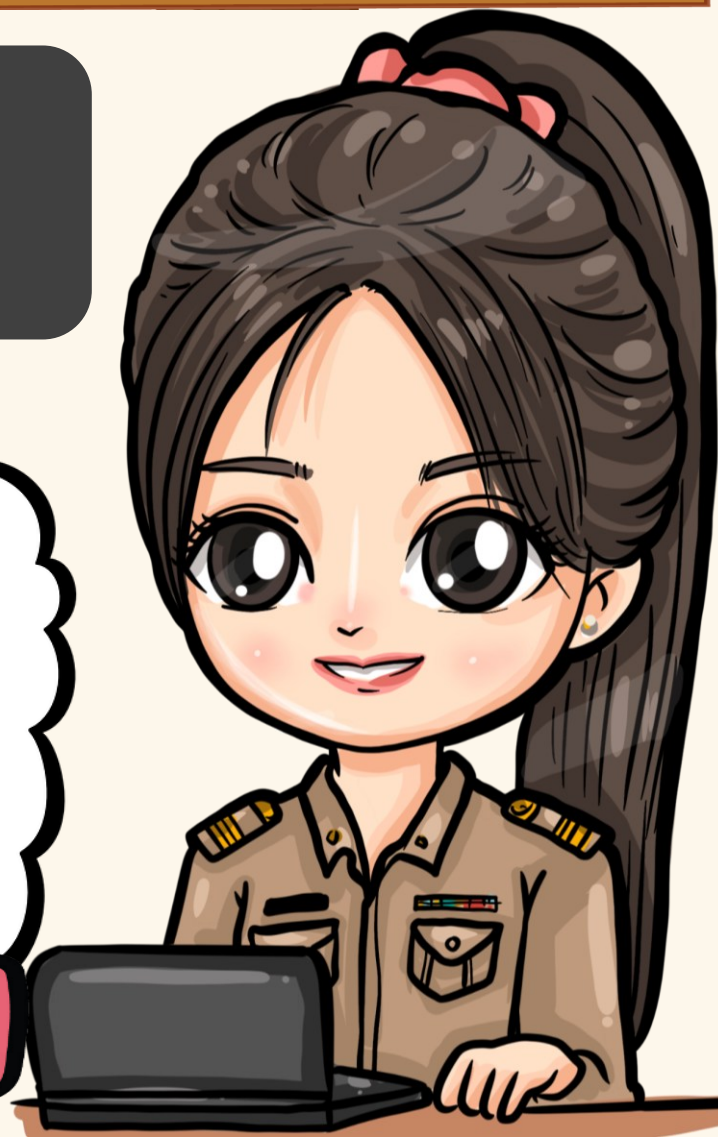
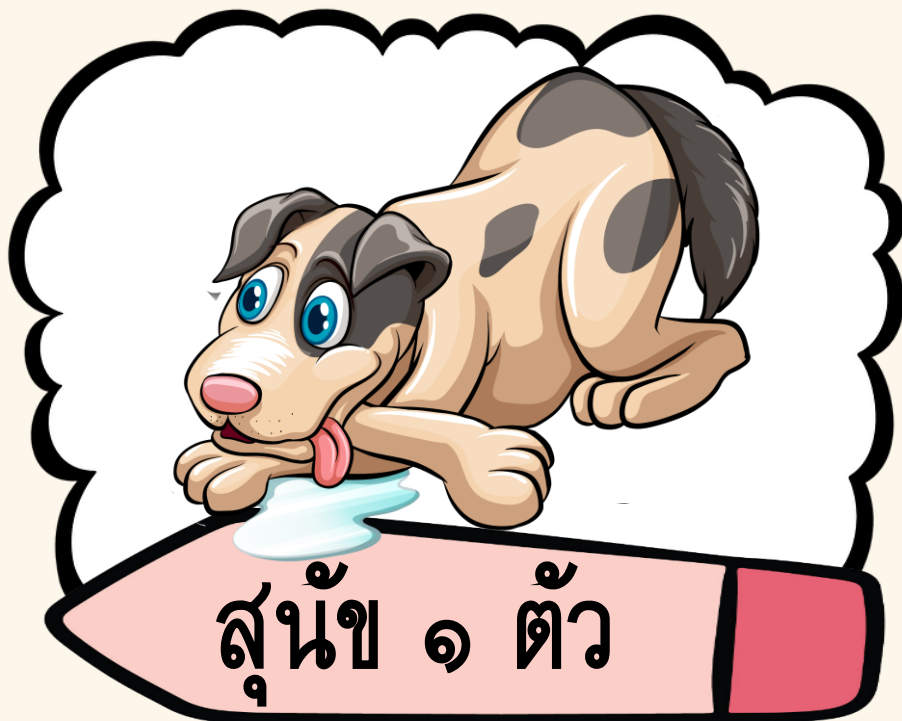
ทุง ทุ้ง ทุ่ง

ลักษณะคำไทยแท้

๔. เป็นคำที่มีลักษณนาม เช่น หนังสือ ๓ เล่ม
บ้าน ๒ หลัง คอมพิวเตอร์ ๑ เครื่อง

ลักษณะคำไทยแท้

๕. มักไม่มีคำควบกล้ำและตัวการ์นต์

๖. ไม่ใช่พยัญชนะ ม ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ณ ฑ ภา ศ ษ
พี ฤ ญา แต่ยกเว้นบางคำ เช่น

ฆ - ฆ่า ฆ้อง ระฆัง ฆีเยน

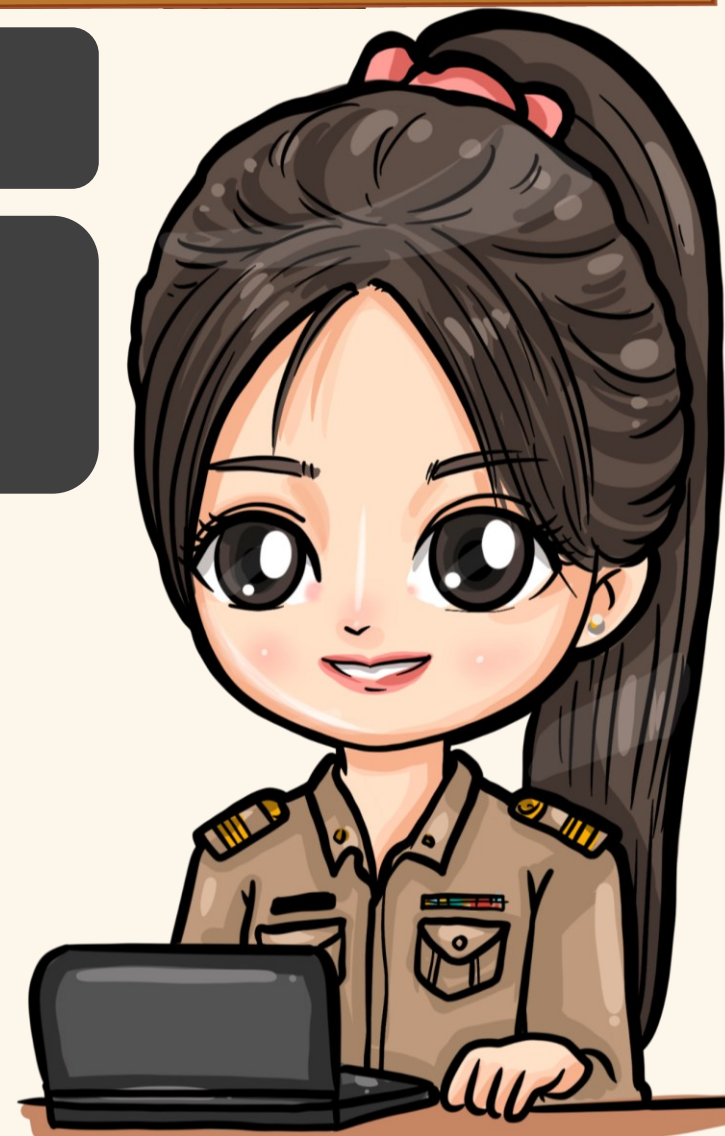
ณ - ณ ๗พณ๗

ฌ - ฌาน ฌ่อ ฌาปนกิจ ฌาปนสถาน

ฒ - เฒ่า

ฑ - ฑ ฑื่อ

ศ - ศอก ศีก

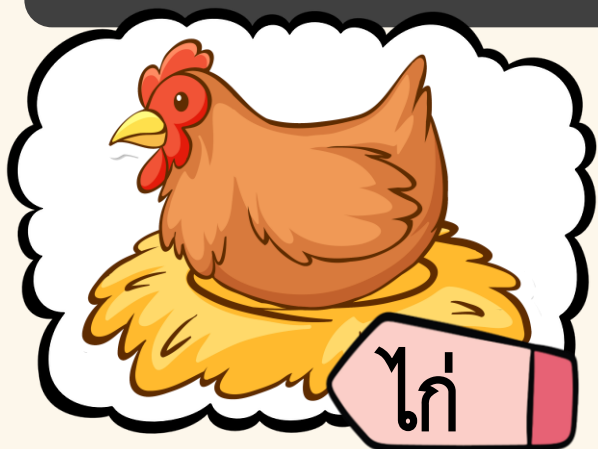

ลักษณะคำไทยแท้

๗. คำที่ออกเสียง “ไ (ไม้้วน)” มี ๒๐ คำ ได้แก่ ไหญ่
ไหม ให้ สะไก ไข่ ฝู ใจ ใส ไหล ไคร ไคร้ ใบ ใส ไค
ไน ไซ ใต้ ไข่ ไย ไกล

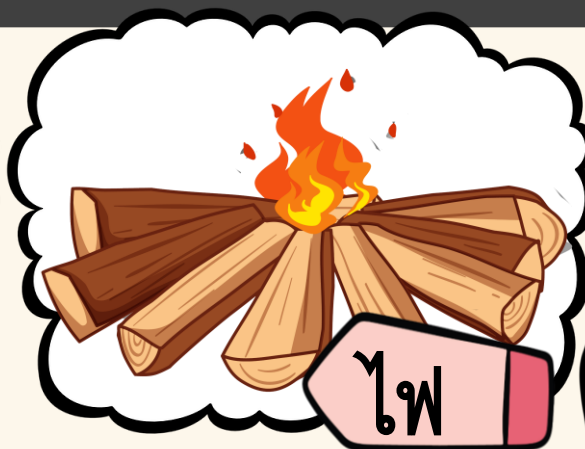
๘. คำที่ออกเสียง “ไ (ไม้มลาย)” เช่น ไบ ใต้ ไว

ไก

ไข่

ไฟ

ลักษณะคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต

๑. มีหลายพยางค์ เช่น โกลาหล ธรณี มัลลิกา อนุลี

๒. มีทั้งคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น กนก กุณฑล อดีต อดีตเวท เวทนา

๓. มักประสมด้วยพยัญชนะ ฮ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ฑ ฎ ฌ ค
ษ พ ฤ ฤา เช่น ลาภ มณฑป เศรษฐี อภิษาน

๔. มักมีตัวการันต์ เช่น พันธุ์ ลีลิต วันทนีย์ อุทาหรณ์ อุปกรณ์

๕. ไม่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีไม้ไต่คู้ เช่น กมล กุมารี โคจร

ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตมีลักษณะหลายประการที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน
ซึ่งมีหลักกว้าง ๆ ในการวิเคราะห์เพื่อแยกภาษาทั้งสอง ดังนี้

สังเกตจากพยัญชนะตัวสะกดและตัวตาม

คำในภาษาบาลีจะต้องมีตัวสะกดและตัวตามเสมอ ซึ่ง
จะต้องอยู่ในวรรคเดียวกันเท่านั้น เช่น ปัทนิม บุปผา
พยัคฆ์ แต่คำในภาษาสันสกฤต ตัวสะกดตัวตาม
จะอยู่ข้ามวรรคกันได้ เช่น เกษตร ปรัชญา อักษร

พยานฐานะบาปามี ๓๓ ตัว แบ่งออกเป็นวรรค ดังนี้

พยัญชนะวรรค แถมนี้	๑	๒	๓	๔	๕
วรรค กะ	ก	ข	ค	ฅ	ง
วรรค จะ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
วรรค ฎะ	ฎ	ฏ	ท	ฒ	ณ
วรรค ตะ	ด	ถ	ท	ธ	น
วรรค ปะ	ป	ฝ	พ	ภ	ม
เศษวรรค	ย ร ล ว ส ห พี อัง (°)				

หลักการสังเกตมีดังนี้

๑. พยัญชนะแถวที่ ๑ ๓ ๕ เป็นตัวสะกดได้

๒. ถ้าพยัญชนะแถวที่ ๑ เป็นตัวสะกด ตัวตามจะเป็นพยัญชนะแถวที่ ๑ หรือแถวที่ ๒ ซึ่งอยู่ในวรรคเดียวกัน เช่น ลักกะ
ทกข ลัจจะ ปัจฉม ลัตตะ หัตถ บปผา

๓. ถ้าพยัญชนะแถวที่ ๓ เป็นตัวสะกด ตัวตามจะเป็นพยัญชนะแถวที่ ๓ หรือแถวที่ ๔ ซึ่งอยู่ในวรรคเดียวกัน เช่น อัคค
พยัคคม วิชชา อัชฌา พทธ

หลักการสังเกตมีดังนี้

๔. ถ้าพยัญชนะแถวที่ ๕ เป็นตัวสะกด พยัญชนะทุกตัวในวรรคเดียวกันสามารถเป็นตัวตามได้ เช่น อก **ค** ลัง **ข** ลัง **ม**
ลัม **ป**ทาน ลัม **ผ**ส ลัม **พ**นธ์ สัม **ภ**าร

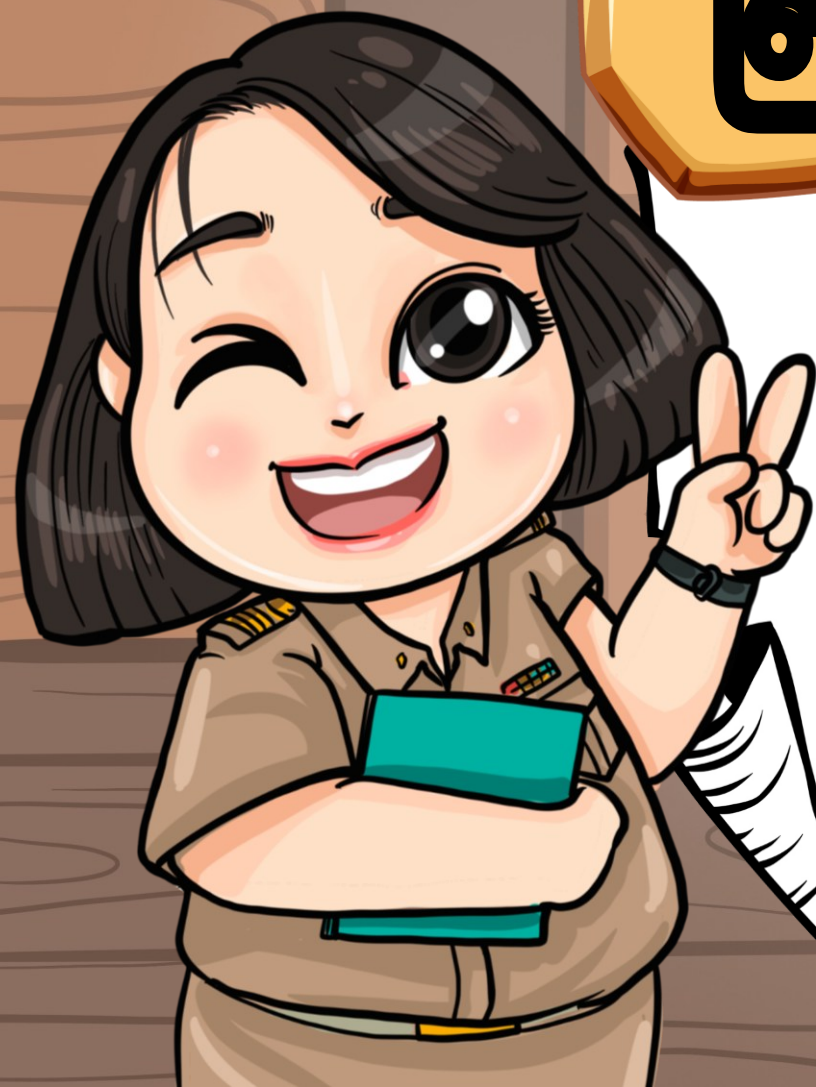
๕. คำในภาษาบาลี ตัวสะกดตัวตามต้องอยู่ในวรรคเดียวกันเท่านั้น จะข้ามไปวรรคอื่นไม่ได้

สังเกตจากสระ สระในภาษาบาลีมี ๘ ตัว คือ

อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ ส่วนสระในภาษาสันสกฤตมี
เพิ่มจากภาษาบาลีอีก ๖ ตัว คือ ไอ เอา ฤ ฦ อ ภา
รวมเป็น ๑๔ ตัว ดังนั้น หากคำใดมีสระนอกจากสระของ
ภาษาบาลี คำนั้นย่อมเป็นคำในภาษาสันสกฤต เช่น

ฤาษี คฤหาสน์ เคารพ

๓

สังเกตจากพยัญชนะ พยัญชนะใน

ภาษาบาลีมีน้อยกว่าพยัญชนะในภาษาสันสกฤต
๒ ตัว คือ ศ และ ษ ดังนั้น หากคำใดมีพยัญชนะ ๒ ตัวนี้
ประสมอยู่ คำนั้นย่อมเป็นภาษาสันสกฤต เช่น กษัตริย์
ศิระะ ศึกษา เศรษฐี เศรษฐกิจ

ส่วนพยัญชนะ พิ จะมีใช้ในภาษาบาลีเท่านั้น เช่น จุฬ้า วิฬาร์
โอฬาร์ ซึ่งภาษาสันสกฤตจะใช้พยัญชนะ ท หรือ ฒ แทน เช่น
จุฬา กริธา ครุฑ

สังเกตจากพยัญชนะควบกล้ำ

ภาษาสันสกฤตมักจะมีพยัญชนะควบกล้ำข้างท้าย เช่น บุตร

สัณฺฑิ สตรี จันทร ศาสตร์

สังเกตจากคำที่มีคำว่า “เคราะห์”

มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น พิเคราะห์ อนุเคราะห์

สังเกตจากคำที่มีคำว่า “ร”

มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น บรรพต

ภรรยา บรรณารักษ์ มรรยาท ทรรศนะ

คำที่มาจากภาษาบาลี

สุนัข

กีฬา

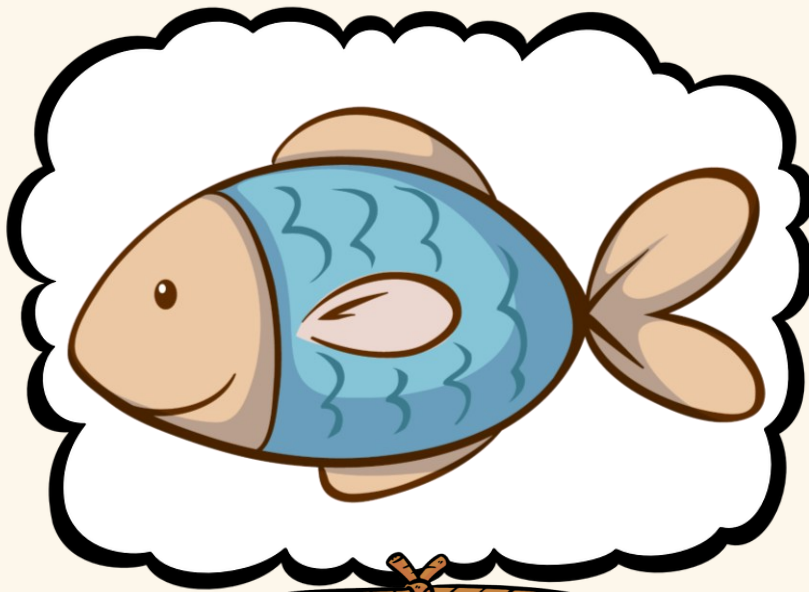

กุญแจ

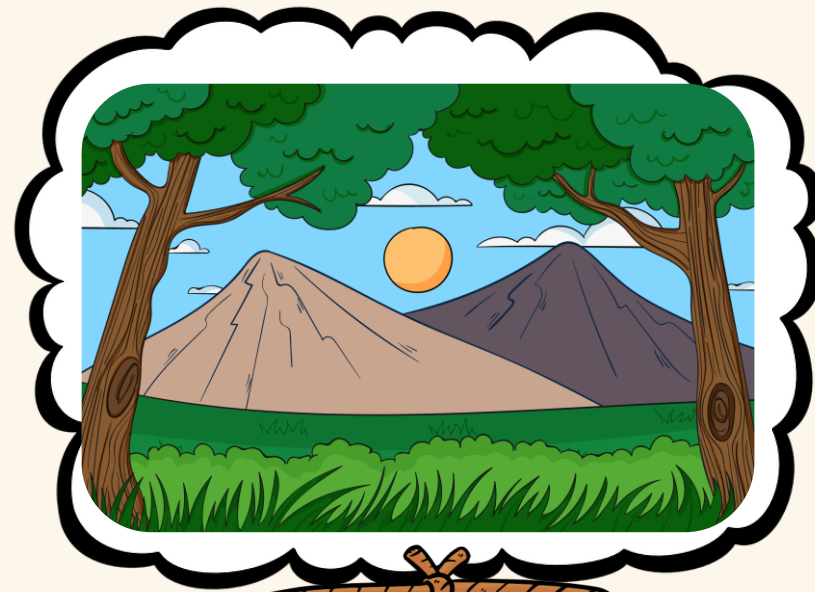
คำที่มาจากภาษาสันสกฤต

สตรี

มัจฉา

บรรพต

หลักสังเกตคำยืมภาษาบาลีและสันสกฤต

ภาษาบาลี

๑. ไม่ใช้ ศ ษ แต่ใช้ ส เช่น สันติ สุต ๕

๒. มีตัวสะกดตัวตาม (พยัญชนะวรรค)

๓. นิยมใช้ ฟ เช่น กีฬา จุฬา ครุฟ ๕

๔. นิยมใช้ ริ เช่น จริยา อัจฉริยะ ๕

๕. มีสระ ๘ ตัว ได้แก่ อะ อา อิ อี อุ ๕
เอ โอ เช่น โมลี อุตุ สาระ อิติ ๕

๖. ไม่นิยมใช้พยัญชนะควบกล้ำ แต่ใช้พยัญชนะ
ที่อ่านเรียงพยางค์ เช่น สามิ ฐาน ปทุม ๕

ภาษาสันสกฤต

๑. ใช้พยัญชนะ ศ ษ

๒. ไม่มีตัวสะกดตัวตามแน่นอน

๓. นิยมใช้ ท เช่น กริธา ครุฑ จุฑา ๕

๔. นิยมใช้ ร เช่น จรรยา วรรณคดีอัศจรรย์ ๕

๕. มีสระ ๑๔ ตัว ได้แก่ อะ อา อิ อี อุ ๕
เอ โอ เช่น โมลี อุตุ สาระ อิติ ๕
เอา ฤ ฦ ฤ ฦ เช่น ฤๅ ฤๅ ๕

๖. นิยมใช้พยัญชนะควบกล้ำ เช่น สถาน
ประทุม ประถม ๕

ลักษณะคำที่มาจากภาษาเขมร

๑. มักเป็นคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำเป็นพยัญชนะต้น เช่น
ปราบ ตรง เพลา (ที่แปลว่า ตัก)

๒. มักเป็นคำที่มีอักษรนำ เช่น จมูก เฉลย โหนด เสวย

๓. ส่วนใหญ่ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์

๔. มักใช้ตัว จ ร ล ญ ส เป็นตัวสะกด เช่น ทูล ขจร เจริญ

๕. คำสองพยางค์มักขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ดำ จำ ชำ คำ ตำ ทำ
บัง บำ เช่น กำเนิด ดำริ จำนวน ดำเนิน ทำบุญ ชำระ

คำที่มาจากภาษาเขมร

บวช

ตำรวจ

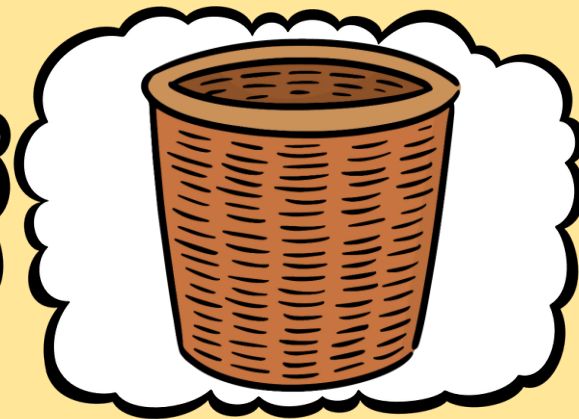
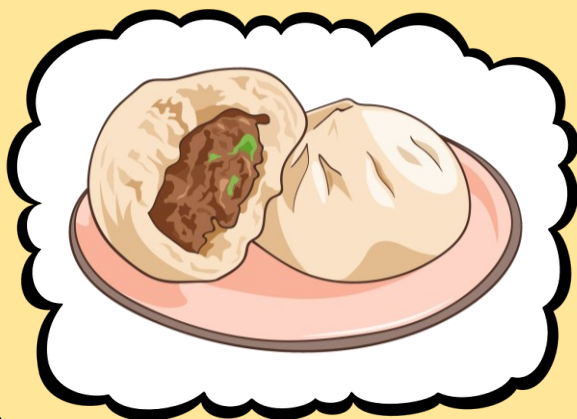
เกิด

ลักษณะคำที่มาจากภาษาจีน

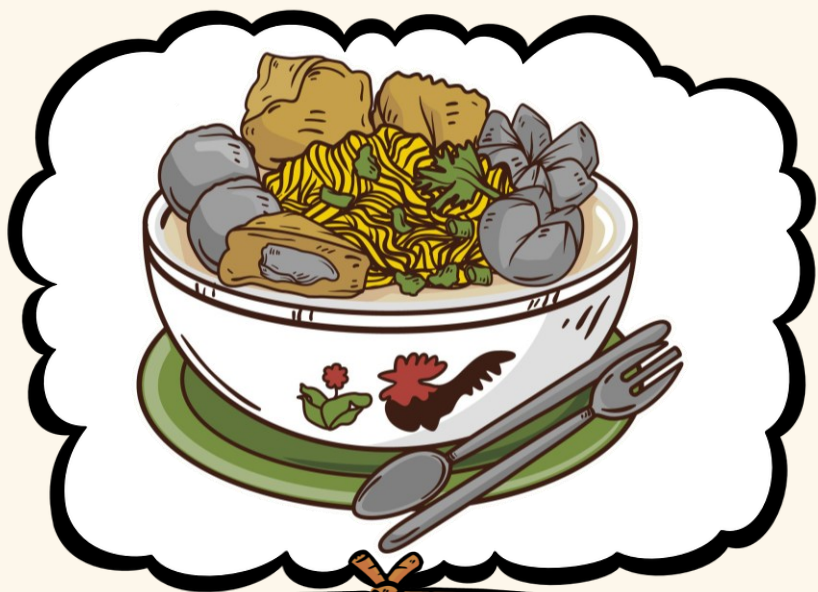

๑. มักมีพยางค์เดียว เช่น อ้วน โต๊ะ เจ จิว โก๋ เกี๊ยะ ห้าง
แซ่ เจียน ตั่ว กัก หมี่ เต้าหู้ โอเลี้ยง ยี่ห้อ ตะหลิว

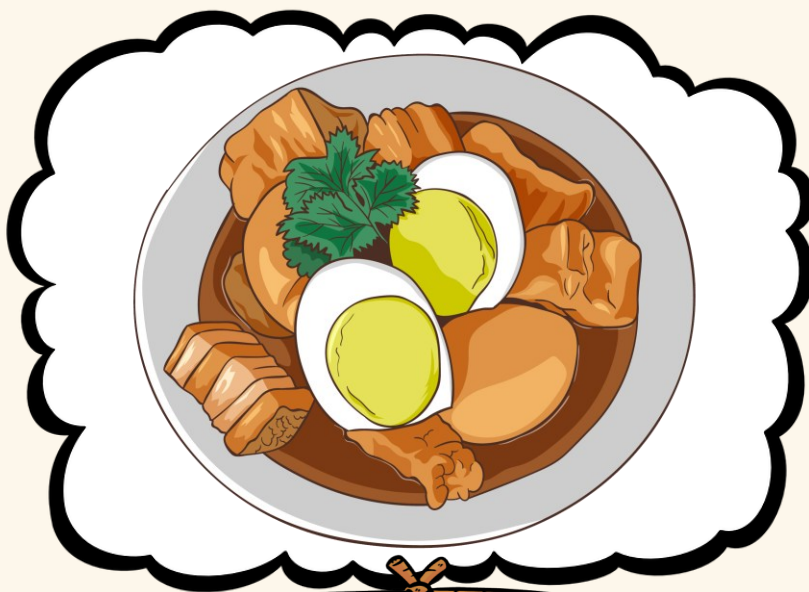
๒. คำส่วนใหญ่มีรูปวรรณยุกต์ เช่น ก๋วยเตี๋ยว กวยจี๋ เต้าเจี้ยว
เต้าหู้ยี้ เต้าส่วน เก็กฮวย เจาก๋วย ไต้ฝุ่น

คำที่มาจากภาษาจีน

ก๋วยเตี๋ยว

พะโล้

ปอเปี๊ยะ

ลักษณะคำที่มาจากภาษาอังกฤษ

๑. เมื่อเขียนเป็นตัวเขียนจะไม่ใส่รูปวรรณยุกต์ ยกเว้นบางคำที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม เช่น แท็กซี่ แก๊ส ก๊าซ กู้ก ฮอกกี้ แต่เวลาอ่านจะออกเสียงวรรณยุกต์คล้ายคำเดิม

๒. บางคำออกเสียงคำนั้นตามภาษาเดิมหรือใกล้เคียงภาษาเดิม
เต็นท์ อ่านว่า เต็น เว็บไซต์ อ่านว่า เว็บ-ไซ

๓. บางคำคิดบัญญัติศัพท์ในภาษาไทยขึ้นใช้แทน คำใดที่บัญญัติศัพท์เป็นคำไทยไม่ได้ ก็ใช้คำนั้นทับศัพท์แทน (ต่อ)

ลักษณะคำที่มาจากภาษาอังกฤษ

เช่น ฟรี คอมพิวเตอร์ ลิฟต์ เทนนิส พลาสติก ลูกกอล์ฟ

๔. เป็นคำที่มี พ เป็นตัวสะกด เช่น กราฟ ยีราฟ ออฟฟิศ

๕. สร้างศัพท์บัญญัติขึ้นเพื่อใช้แทนคำภาษาอังกฤษ เช่น

คำภาษาอังกฤษ

คำทับศัพท์

ศัพท์บัญญัติ

video

วิดีโอ

วิทิต์ศน์

office

ออฟฟิศ

สำนักงาน

furniture

เฟอร์นิเจอร์

เครื่องเรือน

air-conditioner

แอร์คอนดิชันเนอร์

เครื่องปรับอากาศ

menu

เมนู

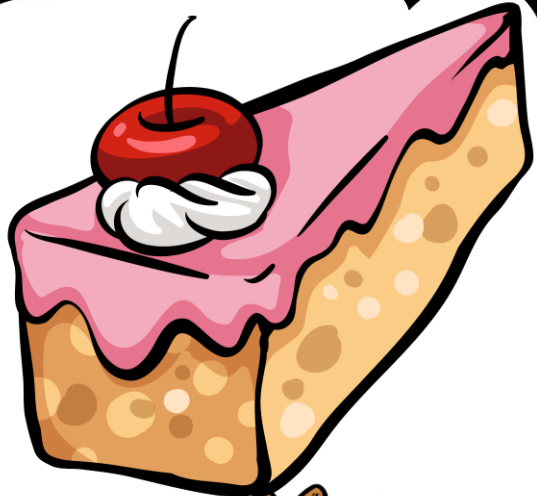
รายการเลือก

mobile phone

โมบายล์ โฟน

โทรศัพท์เคลื่อนที่

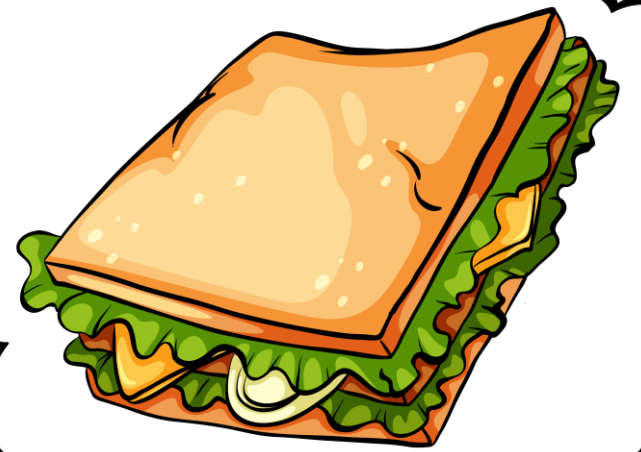
คำที่มาจากภาษาอังกฤษ

เค้ก
cake

ไอศกรีม
ice cream

แซนวิช
sandwich

ลักษณะคำที่มาจากภาษาชวา-มลายู

๑. ส่วนใหญ่เป็นคำที่มี ๒ พยางค์ เช่น โนรี สาคู มังคุด
๒. เป็นคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เช่น ภูเก็ต เบตง
๓. เป็นคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เมื่อไทยรับคำมาใช้จึงมีการใช้รูปแบบและเสียงวรรณยุกต์ให้เข้ากับภาษาของตนเอง

คำที่มาจากภาษาชวา-มลายู

มังคุด

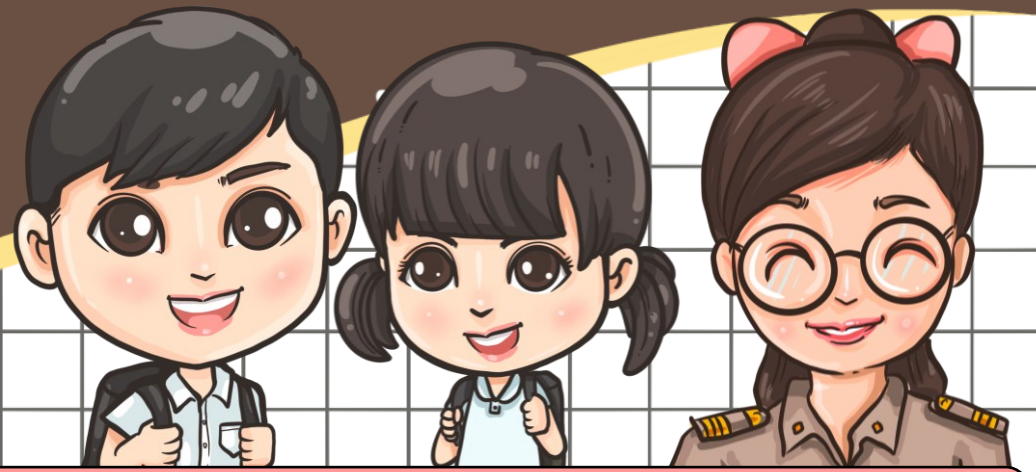

ทุเรียน

กระดังงา

อ่านเขียนคล่อง

ภาษาบาลี

กิริยา กิเลส ขันติ วุฒิ ปัสสาวะ ตีบุก มราวาส

ภาษาสันสกฤต

ทิส สวรรค์ โฆษณา ศีระ ประปา รัตนตรัย

ภาษาเขมร

บวช เกิด ถนน เจริญ ชนะ กระท่อม เส่ปียง

ภาษาจีน

เซียมซี เกาเกลา ซินแส แซ่ฮัด ยี่ห้อ เต้าหู้

ภาษาอังกฤษ

เกม เค้ก ฟรี ทีม กราฟ เบนซิน พาสปอร์ต

ภาษาชวา-มลายู

สลัก สาคู กายาน บุหลัน มัสยิด บุหงา โกดัง

กล้วยเตี๋ยว

วิตามิน

บำนาญ

มัจฉา

ก๊ก

โปรด

แอโรบิก

โอเลี้ยง

ทอฟฟี่

รัชกาล

ปอเปี๊ยะ

เจริญ

พระเสโท

ทลาย

เค้ก

ให้นักเรียนช่วยกันจำแนกคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ภาษาจีน

กล้วยเตี๋ยว

ก๊ก โอเลี้ยง

ปอเปี๊ยะ

ภาษาเขมร

บำนาญ

โปรด เจริญ

ทลาย

ภาษาอังกฤษ

วิตามิน

แอโรบิก

ทอฟฟี่ เค้ก

ภาษาบาลี

มัจฉา

รัชกาล

พระเสโท

ખ જ બ ક ળ લંઃ